

nerne om slagtning og transport afholdes tilsvarende møder i en dansk komité suppleret med eksperter og repræsentanter for interesseorganisationer inden for de særlige områder, der skal drøftes. En tilsvarende ordning er etableret forud for arbejdsgruppemøder inden for dyreværnsområdet i EF-regi.

Justitsministeriets fremtidige behov for sagkyndig bistand på dyreværnsområdet vil formentligt stige på grund af arbejdet med udarbejdelsen af administrative forskrifter i henhold til de bemyndigelser, som lovforslaget indeholder.

Justitsministeriet er enig med mindretallet i, at etablering af yderligere et statsligt organ vil betyde en unødigt bureaukratisering af et område, hvor der allerede eksisterer 2 organer.

Dernæst er det Justitsministeriets opfattelse, at det ikke vil være muligt at samle den nødvendige ekspertise i et organ bestående af kun 6 sagkyndige medlemmer. Inden for dyreværn findes der et meget stort antal relevante discipliner. Der er ikke blot tale om ekspertise vedrørende behandlingen af de enkelte dyrearter (kvæg, svin, fjerkræ m.v.) på produktionsstederne, men også om ekspertise vedrørende dyrenes behandling i øvrigt, f.eks. under transport og ved slagtning. Hertil kommer ekspertise med hensyn til andre dyr end produktionsdyrene, f.eks. kæledyrene og sportsdyrene.

Justitsministeriet lægger endvidere vægt på, at det læge element bliver repræsenteret. Det er af væsentlig betydning, at mere almene synspunkter og ikke blot sagkyndige udtalelser kommer i betragtning.

På denne baggrund finder Justitsministeriet, at det vil være en hensigtsmæssig løsning, at overføre Det Etske Råd vedrørende Husdyr som rådgivende organ under Landbrugsministeriet i etiske spørgsmål til Justitsministeriet. I forbindelse med overførelsen vil rådets kompetence blive udvidet til at omfatte alle dyr, ligesom navnet vil blive ændret til Det Dyreetiske Råd. Det Dyreetiske Råd skal rådgive Justitsministeriet i dyreetiske spørgsmål. Forslaget om overførelse af Det Etske Råd vedrørende Husdyr indebærer, at Justitsministeriet – i stedet for som hidtil Landbrugsministeriet – skal stille sekretariatsmæssig bistand til rådighed for rådet.

Rådets medlemmer vil blive aflønnet i samme omfang som hidtil.

Spørgsmål af mere teknisk karakter i forbindelse med fastsættelse af administrative forskrifter på dyreværnsområdet vil som hidtil blive forelagt Det Veterinære Sundhedsråd eller særligt sagkyndige inden for specielle discipliner, ligesom Justitsministeriet i forbindelse med det internationale arbejde fortsat vil søge bistand hos »den nationale komité«.

For så vidt angår administrative forskrifter finder Justitsministeriet, at der samtidig er behov for at styrke dyreværnsorganisationernes indflydelse på den fremtidige dyreværnslovgivning. Ved udarbejdelsen af administrative regler i henhold til loven vil justitsministeren derfor i overensstemmelse med lovforslagets § 26 foretage høring af dyreværnsorganisationer og af andre organisationer, der berøres af reglerne. Der vil således bestå en lovfæstet adgang for bl.a. dyreværnsorganisationer til at fremsætte synspunkter til kommende administrative regler. Herved skabes der sikkerhed for, at dyreværnsnæssigt begrundede synspunkter tages i betragtning i forbindelse med udmøntningen af lovforslagets bemyndigelsesbestemmelser. Justitsministeren vil endvidere kunne anmode om en udtalelse fra Det Dyreetiske Råd. Det vil der i særlig grad være anledning til, såfremt de påtænkte regler rejser etiske spørgsmål.

5.12. *Straf m.v.*

Spørgsmålet om udformningen af straffebestemmelser mv. er behandlet af dyreværnsudvalget i betænkningen s. 69 f. og s. 110 f.

Dyreværnsudvalget finder ikke grundlag for at foretage væsentlige ændringer i forhold til bestemmelserne i den gældende dyreværnslov, bortset fra nogle ændringer af teknisk karakter.

Udvalget finder dog, at adgangen til at frakende en person retten til at beskæftige sig med dyr for en periode bør udvides. Med henblik herpå stiller udvalget forslag om, at frakendelse ikke kun skal kunne ske ved mishandling og i tilfælde af gentagen dyrplageri, som efter den gældende dyreværnslov, men også i tilfælde af grovere uforsvarlig behandling af dyr.

Med hensyn til sanktionspraksis finder udvalget, at der stort set er lagt et rimeligt skel i sondringen mellem bøde- og frihedsstraf.

Udvalget finder imidlertid, at de bøder, der idømmes, er for lave, når der ikke kan fremlægges dokumentation for en økonomisk vinding. Bøderne fastsættes typisk til 500–1.000 kr., hvilket efter udvalgets opfattelse er for lavt. Er der erhvervmæssige interesser indblandet, fastsættes bøden under hensyntagen til den økonomiske fordel, der har været ved at overtræde loven. Udvalget finder disse bøder passende.

Et mindretal udtrykker betænkelighed ved store bøder i sager vedrørende æglægningsbure, hvor der alene er tale om overtrædelse af de danske love, men hvor EF-reglerne har været overholdt.

Justitsministeriet kan tiltræde dyreværnsudvalgets udkast til nye bestemmelser om straf m.v., herunder om en udvidelse af adgangen til frakendelse, således at retten til at beskæftige sig med dyr efter omstændighederne også kan frakendes i tilfælde af grovere